

Lídia MASLLORENS, il·lustradora d'aquests Fulls, nasqué a Caldes de Malavella l'any 1967. És llicenciada en Belles Arts i, des de 1991, ha fet vuit exposicions individuals a Caldes, Cassà de la Selva, Girona i Barcelona. Des de 1986, ha participat en divuit mostres col·lectives.

L'any 1991 obtingué una beca del Reial Cercle Artístic de Barcelona. L'any 1994 va fer una obra mural (plafons ceràmics) al santuari dels Àngels.

L'ORACLE DE LA CISTERNA

FREIXAS, Lluís
L'epifania de les cisternes
Ed. Columna.
Barcelona 1997, 57 pàgs.

La cisterna és un símbol que trobem tamisat en molts poemes per l'ús que en fa T. S. Elliot a *The waste land*, és el cas de Iorgos Seferis a *Mithistorima* o el de Narcís Comadira a *Enigma*. Tot i que *L'epifania de les cisternes* és un recull amb gran abundància de símbols, relacionats sobretot amb el temps, la cisterna que trobem al poema *Presagi* és bastant més prosaica que qualsevol de les anteriors, i és que és un simple dipòsit de vàter. Amb el seu so, la cisterna aconsegueix mantenir l'equilibri del «jo líric», que bascula entre la quotidianitat més prosaica i el simbolisme més tòpic. Lluís Freixas, que amb aquest conjunt de poemes va guanyar el premi Recull de 1996, té la gran habilitat de convertir la poètica que expressa el *Presagi* en una realitat.

La temporalitat que domina el recull, expressada a través de símbols tan corrents com la sínia, mites com el de l'Edat d'Or i referències cronològiques constants, no aboca el recull a una monòtona reiteració de temes i símbols *déjà vu* sobretot perquè en els moments més crítics, per exemple a la part titulada *Edat d'Or*, dedicada a la infantesa, l'autor fa ús d'una ironia i una agudes que eviten els perills de caure en la nostàlgia planyívola i autocomplaent.

Del recull de poemes també en sobresurt una meticulosa i calculada organització en quatre apartats que escenifiquen el tòpic dels quatre estadis cronològics de l'home. El poema *L'imperi de Robinson*, únic poema de l'apartat *Peu de pàgina* que tanca el recull, mostra una vegada més que les intencions de Lluís Freixas s'acompleixen; s'agraeix que aquest darrer poema de la quarta secció (per tant referida al decandiment de l'home) sigui tan sols un *Peu de pàgina*.

L'estil de Freixas és àgil però ple d'imatges evocadores i iròniques que impedeixen que la narrativitat dels poemes estigui massa accentuada. Tot el recull està dominat per l'equilibri i la bona combinació entre els diversos recursos i temes: la ironia, la simbologia i la imatgeria amaneixen perfectament els temes clàssics. La preceptiva indica que seria bo acabar la ressenya amb uns versos, i tot i que *L'epifania de les cisternes* n'ofereix tants de bons que es fa difícil triar, aquests poden ser-ne una bona mostra: «omplés de gorgs el curs del riu adult:/ atures l'aigua, tornes dic/ l'àmbit estRICTE de la por».

Jordi Cornellà i Detrell

